ühendusosade ja teiste magistraali päraldistega. Tähendatud magistraalist saavad selles asjas linnaga lepinguvahekorda astunud majaomanikud vett üldisel alusel ja hariliku tariifi järgi, kusjuures majaomanikud ehitavad ühendustorud ja majatorustiku oma kulul. Selle magistraali ehitamiseks vajanduva rahasumma annavad majaomanikud linnale laenuks, kusjuures kolme esimese aasta jooksul linn protsente ei maksa. Pärast kolme aastat maksab linn laenu maksmata osalt protsente Linnapanga poolt tähtajaliste hoiusummade pealt makstavate protsentide suuruses. Laen tasutakse kümne aasta jooksul, kuid linn võib laenu igal ajal tasuda osalt või terves ulatuses. Laenuandjail majaomanikel laenu ülesütlemisõigust enne tähtaega ei ole. Laenu summa ei tohi tõusta üle 5000 krooni. Sellest maksavad majaomanikud linnale välja 3000 kr. lepingu sõlmimisel, aga ülejäänud osa tööde lõpul. Ehitatav magistraal loetakse linna omanduseks ja linna veevärgi lahutamata osaks: linnal on õigus ekspluateerida seda magistraali kogu veevärgi suhtes kehtivail üldistel alustel.

Samasugustel tingimustel otsustati 1932. a. laenata Lodja uul. nr. 13 asuva maja omanikult A. Kannik'ult kuni 540 krooni kuue aasta peale ilma protsendita, ja seda nimelt veevärgi magistraaltorustiku sisseviimiseks Lodja uulitsale.

Et veevärgi magistraaltorustiku laiendamiseks saadud laenude tasumises ei tekiks nende tähtaegadel takistusi, linnavolikogu otsustas 5. sept. 1932 asutada veevärgi-laenu kustutusfondi ja kinnitas fondi määruse järgmisel kujul:

1) Linna veevärgi-laenu kustutusfond on asutatud veevärgi laiendamiseks majaomanikelt saadud laenu tasumiseks.

2) P. 1. tähendatud fondi summad kogunevad sel teel, et veemaksust nendelt majadelt, mille jaoks on ehitatud veevärgi magistraaltorustik majaomanikelt saadud laenu abil, kantakse 50 prots. laenu kustutusfondi, alates 1. septembrist 1932. a. Fondi kaptali juurde arvatakse ka fondi summade pealt saadavad protsendid.

3) Fondi summadest tasutakse veevärgi magistraaltorustiku laiendamiseks majaomanikelt saadud laenud ja laenu tingimustes ettenähtud protsendid laenuandja ja linna vahel sõlmitud lepingutes või laenuandjatele linna poolt väljaantud võlakirjades ettenähtud tähtaegadel ja suuruses.

Uut veevärgi magistraali tehti:

1931./32. a.: Lossi u. 150 mm — 270 jm. Jaani, Kitsas ja Riia u. 100 mm — 280 jm.

1932./33. a.: Raekoja u. 150 mm — 37 jm. Kaluri, Aleksandri, Lodja, Lutsu, Fortuna ja Poe u. 100 mm — 942,5 jm. Gustav-Adolfi u. 75 mm — 15 jm.

1933./34. a.: Riia u. 175 mm — 36 jm. Lossi u. 150 mm — 9 jm. Hugo Treffneri, Kalda, Pepleri, Lille, Tähe, Gustav-Adolfi, Kloostri, Ülikooli, Tiigi, Tähe kuni Pargi uulitsani ja Riia u. vahetati 50 mm pealt 100 mm peale, 100 mm — 1033,3 jm. Ülikooli u. 75 mm — 52 jm.

Tartu II, lk. 170